

GRILE

ECONOMIE INTERNAȚIONALĂ

1. Un actor al investițiilor străine directe este reprezentat de:

- a) guvern;
- b) întreprinderile private transnaționale;
- c) sucursalele companiilor transnaționale;
- d) FMI;
- e) Banca Mondială.

2. Organizațiile din sistemul ONU utilizează termenul de:

- a) firmă multinațională;
- b) societate transnațională;
- c) companii transnaționale;
- d) societate multinațională;
- e) corporație transnațională.

3. Conform lui S. E. Rolfe, o întreprindere are vocație internațională atunci când activele sale sub formă de participații în străinătate depășesc:

- a) 25%;
- b) 20%;
- c) 30%;
- d) 50%;
- e) 51%.

4. Conform lui H. Bonin, o întreprindere are vocație internațională atunci când activele sale sub formă de participații în străinătate depășesc:

- a) 25%;
- b) 20%;
- c) 30%;
- d) 50%;
- e) 51%.

5. Filiale-relevu ale companiilor transnaționale:

- a) distribuie produsele realizate în altă parte;
- b) produc componente ale unui produs final pentru care cererea locală este slabă sau inexistentă;
- c) prelucrează materia primă și o transformă în produse semifinite;
- d) produc și vând pe piețele locale mărfuri aparținând gamei de produse deja existentă în țara de origine a societății-mamă;
- e) realizează strategia de marketing pentru societatea-mamă.

6. Filiale-atelier ale companiilor transnaționale:

- a) distribuie produsele realizate în altă parte;
- b) produc componente ale unui produs final pentru care cererea locală este slabă sau inexistentă;
- c) prelucrează materia primă și o transformă în produse semifinite;

- d) produc și vând pe piețele locale mărfuri aparținând gamei de produse deja existentă în țara de origine a societății-mamă;
- e) realizează strategia de marketing pentru societatea-mamă.

7. Baza creșterii internaționale a firmelor rezidă în:

- a) cunoașterea prealabilă a pieței internaționale obținută cel mai adesea prin import;
- b) lipsa unor disponibilități în resurse pentru a finanța această creștere;
- c) existența unor debușee reale sau potențiale în mai multe țări, acestea constituind rezerva de creștere a firmei;
- d) productivitate scăzută;
- e) dorința de cucerire de noi piețe.

8. Ce afirmație nu reprezintă una dintre cele patru modalități succesive de expansiune:

- a) strategia aprovizionării și integrarea verticală în amonte;
- b) strategia pieței și integrarea verticală în aval;
- c) strategia raționalizării industriale și integrarea orizontală;
- d) strategia dotării cu factori interni;
- e) strategia tehnico-financiară și diversificarea conglomerată.

9. În anumite sectoare, cum ar fi cel chimic, costurile de transport reprezintă între:

- a) 15-25%;
- b) 5-10%;
- c) 25-35%;
- d) 40-60%;
- e) 60-75%.

10. Sunt considerate firme primare acelea care:

- a) acționează în domeniul cercetării dezvoltării;
- b) intervin în domenii de înaltă tehnologie;
- c) acționează ca sucursale ale unor firme-mamă;
- d) sunt cele mai puernice în domeniul lor de activitate;
- e) intervin în sectorul minier, petrolier sau agricol.

11. Autonomia lăsată conducătorilor filialelor este în general mai redusă în ceea ce privește:

- a) alegerea investițiilor ce urmează a fi efectuate;
- b) formarea personalului;
- c) angajarea personalului;
- d) orele suplimentare efectuate;
- e) restructurarea posturilor.

12. Autonomia lăsată conducătorilor filialelor este în general mai ridicată în ceea ce privește:

- a) mărirea capitalului;
- b) dividende și redevențe;
- c) modalitățile de plată a personalului;
- d) pătrunderea pe piețe noi;
- e) alegerea furnizorilor.

13. Autonomia lăsată conducătorilor filialelor este în general moderată în ceea ce privește:

- a) utilizarea marjei de autofinanțare a filialei;
- b) planul financiar;

- c) împrumutul de la băncile locale;
- d) capacitatea și volumul producției;
- e) concedierea personalului.

14. Ce factori nu influențează modalitatea de control a filialelor străine?

- a) mărimea companiei transnaționale;
- b) forma sa de organizare;
- c) originea sa națională;
- d) capitalul deținut de aceasta;
- e) riscurile țării de origine.

15. O întreprindere decide să investească în străinătate pentru că:

- a) la aceeași valoare a investiției se așteaptă la un profit superior;
- b) la aceeași valoare a investiției se așteaptă la un profit inferior;
- c) nu mai face față concurenței interne;
- d) nu dispune de forță de muncă în țara de origine;
- e) nu dispune de materie primă în țara de origine.

16. Este considerat ca motiv al investiției în străinătate, următorul:

- a) alege implantarea în zonele producătoare de materii prime pentru a crește costurile de transport ale acestora;
- b) valorifică diferențele internaționale în ceea ce privește costurile și se instalează în regiunile unde prețurile factorilor de producție sunt cele mai scăzute;
- c) firma localizează producția în regiunile unde cererea este mare pentru a depăși barierele protecționiste instaurate de state;
- d) firma localizează producția în regiunile unde există un risc crescut;
- e) dorința de a fi cunoscută pe plan internațional.

17. Potrivit modelului imperfecțiunii piețelor, investițiile străine directe sunt determinate de:

- a) existența unei structuri de piață perfecte;
- b) lipsa eșecurilor de piață;
- c) diferența ratei profitului între diferitele piețe, ca urmare a dezechilibrului pe piața factorilor sau pe piața financiar-valutară;
- d) lipsa intervenției guvernamentale;
- e) costurile cu forța de muncă sensibil egale.

18. De ce întreprinderea preferă să se internalizeze, adică să-și integreze în organizarea sa toate funcțiunile, de la aprovizionare la comercializare?

- a) pentru că piața internațională a factorilor este perfectă;
- b) pentru că piața internațională a bunurilor este perfectă;
- c) pentru că piața internațională a factorilor și a bunurilor este perfectă;
- d) pentru că piața internațională a factorilor și a bunurilor este imperfectă și comportă în consecință „costuri de tranzacție”;
- e) pentru că nu se poate internaționaliza.

19. Teoria internalizării a fost fundamentată de:

- a) Buckley și Casson;
- b) Vernon;
- c) Graham;
- d) Caves;
- e) Samuelson.

20. „Paradigma eclectică” a fost elaborată de:

- a) Vernon;
- b) Caves;
- c) Graham;
- d) Casson;
- e) Dunning.

21. Conform teoriei eclecticice, premisele de bază ale internaționalizării producției se regăsesc la nivelul:

- a) avantajelor de proprietate;
- b) avantajelor de cost;
- c) avantajelor de calitate;
- d) avantajelor de resurse;
- e) avantajelor de factori.

22. Conform teoriei eclecticice, premisele de bază ale internaționalizării producției se regăsesc la nivelul:

- a) avantajelor de internalizare;
- b) avantajelor de cost;
- c) avantajelor de calitate;
- d) avantajelor de resurse;
- e) avantajelor de factori.

23. Conform teoriei eclecticice, premisele de bază ale internaționalizării producției se regăsesc la nivelul:

- a) avantajelor de localizare;
- b) avantajelor de cost;
- c) avantajelor de calitate;
- d) avantajelor de resurse;
- e) avantajelor de factori.

24. Potrivit viziunii lui Dunning, avantajele de proprietate sunt si:

- a) avantaje de cost;
- b) avantaje de competitivitate;
- c) avantaje de calitate;
- d) avantaje de resurse;
- e) avantaje de factori.

25. Recurgând la internalizare, prin dezvoltarea de active productive în străinătate, firmele urmăresc:

- a) creșterea costurilor de producție;
- b) creșterea costurilor de tranzacție;
- c) minimizarea beneficiilor nete;
- d) câștigarea unei rente economice minime;
- e) maximizarea beneficiilor nete.

26. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) politica de marketing a firmei;
- c) mediul concurențial intern;
- d) legăturile dintre ramurile economice;

- e) dotarea cu resurse naturale și resurse economice create.

27. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) politica de marketing a firmei;
- c) mediul concurențial intern;
- d) nivelul de pregătire a forței de muncă și productivitatea muncii;
- e) legăturile dintre ramurile economice.

28. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) politica de marketing a firmei;
- c) costurile internaționale de transport și comunicație, stimulente și bariere investiționale sau comerciale;
- d) mediul concurențial intern;
- e) legăturile dintre ramurile economice.

29. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) sistemul economic și politica economică;
- c) politica de marketing a firmei;
- d) mediul concurențial intern;
- e) legăturile dintre ramurile economice.

30. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) diferențe politice, sociale, culturale și educaționale între țări;
- c) politica de marketing a firmei;
- d) mediul concurențial intern;
- e) legăturile dintre ramurile economice.

31. De-a lungul primei părți a secolului al XIX-lea, practic singura țară care a investit în străinătate este:

- a) Franța;
- b) Germania;
- c) Italia;
- d) Marea Britanie;
- e) S.U.A.

32. Înainte de primul război mondial, Germania a promovat o politică de expansiune comercială prin intermediul unor operații de anvergură în:

- a) India;
- b) Argentina;
- c) Brazilia;
- d) Congo;
- e) țări africane.

33. Înainte de primul război mondial, Belgia a promovat o politică de expansiune comercială prin intermediul unor operații de anvergură în:

- a) Argentina;
- b) Brazilia;
- c) Congo;

- d) Mexic;
- e) Turcia.

34. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:

- a) scăderea ratei investițiilor;
- b) creșterea ratei investițiilor;
- c) diminuarea exporturilor;
- d) creșterea importurilor;
- e) întărirea cursului de schimb.

35. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:

- a) scăderea ratei investițiilor;
- b) întărirea capacităților tehnologice;
- c) diminuarea exporturilor;
- d) creșterea importurilor;
- e) întărirea cursului de schimb.

36. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:

- a) scăderea ratei investițiilor;
- b) îmbunătățirea competitivității exporturilor proprii pe piața internațională;
- c) diminuarea exporturilor;
- d) creșterea importurilor;
- e) întărirea cursului de schimb.

37. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:

- a) scăderea ratei investițiilor;
- b) distribuția echitabilă a beneficiilor creșterii prin crearea de noi oportunități pentru ocuparea forței de muncă;
- c) diminuarea exporturilor;
- d) creșterea importurilor;
- e) întărirea cursului de schimb.

38. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:

- a) scăderea ratei investițiilor;
- b) protecția și conservarea mediului înconjurător;
- c) diminuarea exporturilor;
- d) creșterea importurilor;
- e) întărirea cursului de schimb.

39. Care țară s-a bazat într-o mare măsură pe fluxurile de investiții străine directe pentru integrarea economiei sale în rețelele de producție ale companiilor multinaționale și promovarea competitivității sale în cadrul acestor rețele?

- a) Coreea de Sud;
- b) Taiwan;
- c) Malaysia;
- d) India;
- e) Brazilia.

- 40. Care țară s-a bazat într-o mare măsură pe fluxurile de investiții străine directe pentru integrarea economiei sale în rețelele de producție ale companiilor multinaționale și promovarea competitivității sale în cadrul acestor rețele?**
- a) Coreea de Sud;
 - b) Taiwan;
 - c) Singapore;
 - d) India;
 - e) Brazilia.
- 41. Care țară s-a bazat într-o mare măsură pe fluxurile de investiții străine directe pentru integrarea economiei sale în rețelele de producție ale companiilor multinaționale și promovarea competitivității sale în cadrul acestor rețele?**
- a) Coreea de Sud;
 - b) Taiwan;
 - c) Thailanda;
 - d) India;
 - e) Brazilia.
- 42. Care țară a urmărit dezvoltarea întreprinderilor locale și crearea de capacități inovatoare autonome, companiile transnaționale fiind concepute ca o sursă de tehnologie?**
- a) Coreea de Sud;
 - b) Singapore;
 - c) Thailanda;
 - d) Malaysia;
 - e) India.
- 43. Care țară a urmărit dezvoltarea întreprinderilor locale și crearea de capacități inovatoare autonome, companiile transnaționale fiind concepute ca o sursă de tehnologie?**
- a) Taiwan;
 - b) Singapore;
 - c) Thailanda;
 - d) Malaysia;
 - e) India.
- 44. La nivelul economiei naționale, decizia financiar-monetară se realizează sub forma:**
- a) contului curent;
 - b) contului de capital;
 - c) balanței de plăți externe;
 - d) balanței veniturilor;
 - e) balanței transferurilor unilaterale.
- 45. Nu sunt considerați rezidenți:**
- a) agenții economici naționali care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
 - b) ambasadetele;
 - c) agenții economici străini care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
 - d) persoanele fizice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;

- e) persoanele juridice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări.

46. Nu sunt considerați rezidenți:

- a) agenții economici naționali care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- b) consulatele;
- c) agenții economici străini care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- d) persoanele fizice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- e) persoanele juridice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări.

47. Nu sunt considerați rezidenți:

- a) agenții economici naționali care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- b) instituțiile internaționale;
- c) agenții economici străini care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- d) persoanele fizice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- e) persoanele juridice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări.

48. Nu sunt considerați rezidenți:

- a) agenții economici naționali care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- b) reprezentanțele instituțiilor internaționale;
- c) agenții economici străini care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- d) persoanele fizice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- e) persoanele juridice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări.

49. Balanța comercială a unei țări este reprezentată de:

- a) diferența dintre importuri și exporturi;
- b) suma importurilor și exporturilor;
- c) raportul dintre importuri și exporturi;
- d) diferența dintre venituri și cheltuieli;
- e) raportul dintre venituri și cheltuieli.

50. În statisticile vamale, înregistrarea exporturilor se face la valoarea:

- a) CIF;
- b) FOB;
- c) DDP;
- d) CPT;
- e) EXW.

51. Activele de rezervă sunt reprezentate de:

- a) credite externe garantate;

- b) investiții directe
- c) DST;
- d) aur;
- e) investiții de portofoliu.

52. Atunci când apare un dezechilibru cronic la nivelul balanței acesta poate fi redus printr-un pachet de măsuri de natură fiscală:

- a) scăderea taxelor vamale;
- b) creșterea taxelor vamale;
- c) acordarea de subvenții;
- d) stimularea exporturilor;
- e) stimularea importurilor.

53. Atunci când apare un dezechilibru cronic la nivelul balanței acesta poate fi redus printr-un pachet de măsuri de natură fiscală:

- a) scăderea taxelor vamale;
- b) acordarea de credite preferențiale;
- c) stimularea exporturilor;
- d) stimularea importurilor;
- e) stimularea importurilor.

54. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) politica comercială a altor state (atât cea tarifară cât și cea netarifară);
- c) insuficiența acoperirii cererii interne (reducerea exporturilor);
- d) reducerea semnificativă a exporturilor cauzată de calamități naturale sau de evenimente fortuite (revoluții, războaie civile);
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

55. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) diminuarea competitivității externe a produselor autohtone (calitate scăzută, prețuri ridicate);
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) creșterea importurilor pe fondul intensificării cererii interne;
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

56. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) politică comercială (tarifară / netarifară) ineficientă;
- b) politica comercială a altor state (atât cea tarifară cât și cea netarifară);
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) insuficiența acoperirii cererii interne (reducerea exporturilor);
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

57. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;

- b) politica comercială a altor state (atât cea tarifară cât și cea netarifară);
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) diminuarea competitivității externe a produselor autohtone (calitate scăzută, prețuri ridicate);
- e) insuficienta acoperire a cererii interne (reducerea exporturilor).

58. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) politica comercială a altor state (atât cea tarifară cât și cea netarifară);
- c) insuficienta promovare/stimulare a exporturilor;
- d) scăderea gradului de prelucrare al exporturilor;
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

59. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) politică comercială (tarifară / netarifară) inefficientă;
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) deteriorarea climatului de afaceri intern;
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

60. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) creșterea importurilor pe fondul intensificării cererii interne;
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) insuficienta promovare/stimulare a exporturilor;
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

RĂSPUNSURI GRILE

ECONOMIE INTERNAȚIONALĂ

1.	B
2.	C
3.	A
4.	B
5.	D
6.	B
7.	C
8.	D
9.	A
10.	E

11.	A
12.	C
13.	D
14.	E
15.	A
16.	B
17.	C
18.	D
19.	A
20.	E

21.	A
22.	A
23.	A
24.	B
25.	E
26.	E
27.	D
28.	C
29.	B
30.	B

31.	D
32.	C
33.	C
34.	B
35.	B
36.	B
37.	B
38.	B
39.	C
40.	C

41.	C
42.	A
43.	A
44.	C
45.	B
46.	B
47.	B
48.	B
49.	A
50.	B

51.	C,D
52.	B,C
53.	B,C
54.	B,C
55.	B,D
56.	A,D
57.	D,E
58.	C,D
59.	B,D
60.	B,D